وجود دو اصل در مادهٔ «ضعف» در مقایسی

فرمایش ایشان این است: خوب دقت کنید. مادهٔ «ضَعف» را ابتدا از مقایسی نقل می‌کنند، بعد خودشان آن را به یک معنا بر می‌گردانند. می‌گوید مقایسی در مادهٔ ضعف گفته است: «ضعف، اصلان متبایانان». ابن‌فارس متخصص کار اشتقاق کبیر است. اشتقاق کبیر به‌معنای اول. کبیر و اکبر و ... . مطالبی که سر جای خودش عرض کردم. او می‌خواهد یک معنا ارائه بدهد، ولی می‌گوید اینجا نمی‌شود. اول کتابش هم گفته است که من تکلف نمی‌کنم؛ اگر یک مادهٔ لغوی دو معنا دارد، چرا زور بزنم این دو را به یکی برگردانم. چون به این صورت است، می‌گوید: «اصلان متبایانان». «ضعف» به این صورت است، دو اصل دارد. یکی از آن‌ها «احدهما یدلّ علی خلاف القوة»؛ ضعف، خلاف قوه است. «و الآخر أن یزاد الشیء مثله»؛ دو برابر شود. یکی چیزی دو برابر شود. ایشان اصلان می‌گوید. «و الاول الضَعف و الضُعف، خلاف قوة». دومین آن هم «اضعفت اضعافا، ضعّفت تضعیفا، ضاعفته مضاعفات، و هو أن یزاد علی اصل الشیء فیجعل مثلین او اکثر».

بازبینی #2
ایجاد شده 11 فوریه 2024 11:24:11 توسط ... .
به روزرسانی شده 11 فوریه 2024 14:42:54 توسط ... .